

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1176. Usque Ad Annum 1203

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118022

§. 33. Quæ in Causa Ingeburgis secuta sint.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66394)

Innocentius Papa, nempe prima die Mar- Sæcul. XIII.
 tii anno millesimo ducentesimo primo A. C. 1201.

Ottoni Regi aliam scripsit, cujus Epilo-
 gus hujusmodi est: *Dei Omnipotentis*
Auctoritate, quæ nobis in persona S. Pe-
tri data est, Regem te recipimus, ju-
bemusque, omnes tibi ut Regi honorem
& obedientiam præstare. Tum, post
 aliqua præmitti solita, sequuntur verba:
Solemni ritu tibi coronam Imperii da-
bitur. Simul etiam ad Germaniæ Prin-
 cipes tam Ecclesiasticos quam sæculares
 dedit Epistolam, in qua, postquam ar-
 gumenta exposuit, quibus ad favendum
 Ottoni permotus fuisset, præcipit, ut
 eum tanquam Regem Romanorum &
 Imperatorem electum honorent, atque
 eidem obediant. Quod autem spectat
 ad jusjurandum forte contrarium, quo
 se cuiquam alii obstrinxissent, promittit,
 se & ipsorum famæ & conscientiæ esse
 consulturum.

ep. 32.

ep. 33.

§. XXXIII.

Quæ in causa Ingeburgis se-
cuta sint.

In Francia, elapsis sex mensibus, ab O- to. II. Conc.
 ctaviano Legato ad causam matrimo- p. 22.

nii Philippi Regis cum Ingeburge Prin-
 cipe Daniæ definiendam præstitutis,
 Concilium Sueffione in medio Quadra-

294 *gesimæ*

Sæcul. XIII
A. C. 1201.

Rigord. p. 44

Rog. p. 813.

Auct. Aquicinct.

Gest. Innoc. n. 55.

gesimæ seu mensis Martii, in cuius diem vigesimam quintam hoc anno millesimo ducentesimo primo Festum Paschæ incidebat, celebratum. Adfuit Rex cum Regni sui Episcopis & Principibus, atque etiam Regina Ingeburgis, quam non nulli Episcopi ac viri spectabiles, ab eius fratre, Canuto Rege Daniæ, missi, commitabantur. Impetierunt a Rege securitatem, ut pro Reginæ causa dicere possent, tumque ad sua reverti. Quod cum ipsis fuisset promissum, de causa agi cœptum, postulavitque Rex, inter se & sponsam suam divortium fieri, affirmans, tam arcta ambos affinitate junctos, ut sibi cum ea commercio conjugali vacare non liceret. Responderunt Dani: *Scimus, Legatos tuos in conspectum Regis, Domini nostri, deductos, exposuisse, quam ardenti desiderio captus egregiam de stirpe regia puellam, sororem ejus, in uxorem tibi accipere cuperes. Impetrato consensu, Legati in animas suas & in animam tuam jurant, quod Regiam Principem, ut primum Ditiones tuas attingeret, ducturus esses, solemnî ritu coronari jussurus, ac, quoad ambobus luce frui daretur, tanquam uxorem & Reginam habiturus. Id ipsum pollicitus es Regi Daniæ, data Epistola, quæ in manibus nostris est; habemus etiam Epistolas*
Opti.

Optimatum Regni tui, eodem iura. Sæcul. XIII.
 mento se obligantium. Quia igitur A.C. 1201.
 Reginae haud sane eum animum affectum-
 que, quem ipsi promiserant, nec etiam
 eum cultum exhibuisti, nos perjurii o-
 mnes Optimates tuos accusamus, coram
 Papa, ad quem etiam ab hoc Iudice, Do-
 mino Octaviano, quod nobis suspectus sit,
 cum dicat, se tibi sanguine propinquum,
 & partium studio manifeste ducatur,
 appellamus. Ingeburgis Regina adjecit,
 se quoque ad Papam appellare.

Tunc vero Octavianus ad Legatos
 Regis Daniæ: Expectate adventum Col-
 legæ mei, Joannis Cardinalis S. Pauli,
 propediem adfuturi, & quod ipse judi-
 caverit, recipite. Sed Dani dicentes,
 a se ad altiorem Judicem appellatum,
 recesserunt. Vix triduum effluxerat,
 cum Joannes de S. Paulo Sueffionem
 pervenit. In eo, quondam Ordinis
 S. Benedicti Monacho, spectatæ probi-
 tatis, Papa maximam spem posuerat.
 Ubi ad Regem admissus est, oblata do-
 na repulit, sed mox alterum celebravit
 Conventum. Pro Rege complures o-
 ratores dicebant; nemo autem præsto
 erat, qui causam Reginae tueretur, cum
 ecce! quidam pauper Clericus in me-
 dium procedens, cum licentia Regis &
 Cardinalium, tam concinne, tam docte

Q 9 5.

pro

Sæcul. XIII.

A. C. 1201.

pro Regina peroravit, ut cunctos audientes in admirationem raperet. Jamque Joannes Cardinalis S. Pauli, quia nullum suppetebat argumentum, quod divortium suaderet, sententiam contra Regem ad confirmandum matrimonium pronunciaturus erat; sed Rex ab amicis monitus, accepta Ingeburge, nemine salutato, summo mane itineri se dedit, missisque ad Episcopos nunciis, significari jussit, credere se eam uxorem suam esse, nec petere separari. Cardinales & Episcopi obstupescens discedunt, sicque solutum est Concilium. Ceterum Rex Ingeburgem, Arci Stampensi inclusam, vel ipsam inde exire, vel quoscunque, nisi raro, ad eam invisere vetuit. Alimenta autem congrua suppeditabat. Papa afflictam tum per literas tum per transmissos Nuncios consolabatur, datisque ad Regem frequentibus Epistolis hortabatur, ut Regiam Principem cultu, quo digna erat, prosequeretur.

§. XXXIV.

Ordo Vallis Scholasticorum.

Labbe bibl.
to. 1. p. 391.

Lutetiae Parisiorum quatuor celebres Theologiae Professores degebant, Guilielmus, Richardus, Eberhardus, & Manasses, viri non minus virtutibus quam doctrina clari. Quadam die, cum de